

1. marts 2024

FM 2024/155

I medfør af Forretningsordenen for Inatsisartut §33, fremsætter jeg hermed følgende beslutningsforslag:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges, i samarbejde med Royal Greenland, at udarbejde en plan for etablering af flere torskebure.

(Inatsisartut medlem, Siverth K. Heilmann, Atassut)

Begrundelse

Under EM2022 som punkt 98, stillede jeg et forslag forespørgselsdebat om hvorledes vi kan få større økonomisk gavn af buing af torsk og modvirke at for mange torsk dør i torskebure. Om der kunne oprettes nye afdelinger i langs kysten. Det var der stor tilslutning til, og man efterspurgte at vi næste gang kunne stille et beslutningsforslag.

Det er ikke en nyhed for nogen at vi gennem mange år fra Atassut, gennem Inatsisartut har præsenteret mange forslag, der handler om at forbedre fiskernes og indhandlingsteders økonomi.

I andre lande forarbejder man og bruger alle dele af fisken og sælger det ud af landet, som er økonomisk gevinst for både fiskerne samt indhandlingsstederne. Herhjemme smider vi bifangsten ud, selvom vi sagtens kunne have solgt dem. Fra Atassut siger vi også gang på gang, at vi er nødt til at blive bedre til at tilpasse rammerne for dem der kunne have lyst til at starte virksomheder op, i stedet for bare tale om at gøre noget.

Vi kan ikke styre naturen, såvel som fiskens færden mellem vores store farvandene og dyrenes vandring. Som fiskere og fangere er vi tilpasningsdygtige, så skal vi som politikere således også være lige så tilpasningsdygtige.

Der er mange positive sider af bundgarnsfiskeri her i landet, derefter lade dem leve i opdræt, selvom det stadigvæk er nyt i Grønland. Der er desværre kun et skib der kan fragte fisken, som sejler et stort imellem fiskere, så der kan gå flere uger før fisken landes. Derfor kan torskene dø og skal desværre kasseres, hører man tit om.

Vi ved også godt at kvoterne tit er for små, efter at Naalakkersuisut fastsætter dem ift. biologernes anbefaling. Vi vil derfor ikke se tiltende til ift. torskedøden i burene, samt de ting som er beskrevet ovenfor, samtidig med at bestanden er stigende. Derfor er det nu vi skal finde løsninger.

Fiskere og fiskerforbund har længe råbt efter løsninger mht. torsk der dør i burene. Det er heller ej en nyhed at de også råber efter højere priser på fisk, og det har vi fuldt ud forståelse for. Vi hører også ofte om den store utilfredshed om de for lave priser, samtidig med at der er tale udsigt til at kunne etablere deres egne lokale indhandlingssteder.

Når vi er nået til dette punkt vidner om at det er på tide at spørge os selv om hvad der skal ske med de eksisterende indhandlingssteder. Skal de bare lukkes? Det er bekymrende hvad det kan ende med, når man tænker på de nuværende priser.

Vi kan som politikere ikke blande os i fiskens pris. Dog kan vi give Naalakkersuisut bemyndigelse til at gøre noget ekstraordinært, som der førhen har gjort med f.eks. regulere støtten når fiskens pris bliver for lav og brændstofprisen for høj. Det har vi tidligere haft erfaring med.

Med disse argumenter beder jeg alle i Inatsisartut og Naalakkersuisut om at være samarbejdsvillige og være med til at søge kompromis til at tage det næste skridt. Jeg kan ikke forestille mig at forslaget uden videre kan blive forkastet. Selv har jeg stor vilje til at samarbejde om at finde på en gensidig løsning.

Økonomisk og administrative konsekvenser:

Det anslås at det administrative arbejdsbyrde svarer til ½ års værk for en AC Fuldmægtig til 250.000kr.

Økonomiske og administrative konsekvenser for private:

Ingen

Økonomisk og administrative konsekvenser for borgerne:

Ingen